

Podávání zpráv církvi

Texty na tento týden

Sk 4,23–37; 21,19–25; 11,19–26; Nu 13,17–33; Sk 11,1–18

Základní verš

„Apoštolové se shromáždili k Ježíšovi a oznámili mu všechno, co činili a učili.“ (Mk 6,30)

Knihy Skutky apoštolů je zprávou o misijním úsilí rané církve; i dnes si z ní můžeme vzít řadu poučení.

Neuvěřitelný růst rané církve vedl mnohé lidi ke studiu knihy Skutků. Všechny oblasti církevního života se zkoumaly ve světle jednotlivých témat této knihy, jakými jsou například růst církve, zahraniční misie, vedení církve a evangelizace. Přestože jsme na základě knihy Skutky apoštolů řadu věcí týkajících se těchto témat pochopili, existují ještě další oblasti, jako je podávání zpráv, jimž jsme nevěnovali pozornost, kterou si zaslouží.

Podávání zpráv v knize Skutky apoštolů vychází z podávání zpráv v evangeliích a je z něj zřejmé, že tato důležitá aktivita, která je součástí sborového života, má významný dopad na úspěšnost svědectví a evangelizace. Zkrátka a jednoduše, potřebujeme vědět, co se děje, co funguje, a co nikoli.

Tento týden se budeme zabývat tím, jak první evangelisté podávali zprávy svým spolupracovníkům a církvi jako celku. Cílem je pochopit důležitost podávání zpráv a uvědomit si, že jim lze pozitivně přispět k evangelizačnímu působení místního sboru.

Biblický princip

²³Když byli Petr a Jan propuštěni, vrátili se mezi své a oznámili, co jim řekli velekněží a starší. ²⁴Když to bratři uslyšeli, pozdvihli jednomyslně hlas k Bohu a řekli: „Pane, který jsi učinil nebe i zemi i moře a všechno, co je v nich, ²⁵ty jsi skrze Ducha svatého ústy našeho otce Davida, svého služebníka, řekl: ‚Proč zuří pohané hněvem a národy osnují marná spiknutí? ²⁶Povstávají králové země a vladaři se srocují proti Hospodinu a jeho Mesiáši.‘ ²⁷Opravdu se srotili v tomto městě Herodes a Pontius Pilát spolu s pohany i s národem izraelským proti tvému svatému služebníku Ježíšovi, kterého jsi posvětil, ²⁸a vykonali, co tvá ruka a tvá vůle předem určila. ²⁹Pohled' tedy, Pane, na jejich hrozby a dej svým služebníkům, aby s odvahou a odhodlaně mluvili tvé slovo; ³⁰a vztahuj svou ruku k uzdravování, čiň znamení a zázraky skrze jméno svého svatého služebníka Ježíše.‘ ³¹Když se pomodlili, otrásl se místo, kde byli shromážděni, a všichni byli naplněni Duchem svatým a s odvahou mluvili slovo Boží. ³²Všichni, kdo uvěřili, byli jedné mysli a jednoho srdce a nikdo neřikal o ničem, co měl, že je to jeho vlastní, nýbrž měli všechno společně. ³³Boží moc provázela svědectví apoštolů o vzkříšení Pána Ježíše a na všech spočívala veliká milost. ³⁴Nikdo mezi nimi netrpěl nouzi, neboť ti, kteří měli pole nebo domy, prodávali je a peníze, které utržili, ³⁵skládali apoštolům k nohám. Z toho se rozdávalo každému, jak potřeboval. ³⁶Také Josef, kterého apoštolové nazvali Barnabáš – to znamená ‚Syn útěchy‘ – levita původem z Kypru, ³⁷měl pole, prodal je, peníze přinesl a položil před apoštoly.

(Sk 4,23–37)

Osobní studium

Je možné, že jakmile se někdo zmíní o podávání zpráv, představíte si stohy papíru obsahující fakta a statistické údaje, které pravděpodobně nebudou plnit jiný účel, než že se na nich bude hromadit prach. Podávání zpráv však není moderní vynález, který si někdo vymyslel proto, aby frustroval lidi zapojující se do evangelizace. Jde o biblický princip. Základní verš na tento týden nám odhaluje, že když se učedníci vrátili z misijní cesty, podali Ježíši zprávu o všem, co činili a učili. Zdá se, že to byla hlavní část evangelizačního díla.

Ve Sk 4,1–31 je zaznamenáno, jakou zprávu podali Petr a Jan svým spoluvěřícím a k čemu jejich zpráva tento sbor přiměla. Uvědomme si, že když neexistovaly noviny, rádio ani satelitní televize, bylo ústní podání hlavním způsobem šíření dobré zprávy o Ježíši. Kdyby první věřící ustoupili hrozbám, které byly namířeny proti nim, bylo by jejich působení v Boží prospěch značně oslabeno. Shromáždili se tedy, vyslechli si zprávy a pak se rozhodli pro strategii, která jim umožnila zachovat věrnost jejich evangelizačnímu poslání.

Ačkoli neznáme dopodrobna jejich plány, z verše 29 vyplývá, že navzdory tomu, že jim druzí vyhrožovali, měli v úmyslu i nadále hovořit o Ježíši.

Nejdůležitější ze všeho byla samozřejmě skutečnost, že se modlili a četli Písmo. Pokud v tomto příběhu nenajdeme žádné jiné poučení, vidíme alespoň to, jak důležitá pro ně byla modlitba a důvěra v Boží slovo. Ani v dnešní době by tomu nemělo být jinak.

Aplikace

Jak před vůdci Izraele, tak před ostatními židovskými věřícími se citovalo Písmo. Z toho je patrné, jak zásadní bylo pro jejich víru a svědectví. Jak důležitou a zásadní roli hraje Písmo v tvém vlastním životě? (Odpověď se dozvíš, když si položíš otázku, kolik času mu věnuješ?)

Co Bůh vykonal

¹⁹Pavel je pozdravil a vyprávěl jim podrobně všechno, co Bůh jeho působením vykonal mezi pohany. ²⁰Když to vyslechli, chválili Boha. Potom řekli Pavlovi: „Pohled, bratře, kolik tisíc židů uvěřilo v Krista, a všichni jsou nadšenými zastánci Zákona. ²¹O tobě se doslechli, že prý učíš všechny židy, žijící mezi pohany, aby odpadli od Mojžíše: aby přestali obřezávat své syny a žít podle otcovských zvyků. ²²Co teď? V každém případě se dovědí, žeš přišel. ²³Udělej tedy, co ti radíme: Jsou tu čtyři muži, kteří na sebe vzali slib. Připoj se k nim, ²⁴podrob se s nimi očistnému obřadu a zaplať za ně, co je předepsáno; pak si budou moci dát ostříhat hlavu. Tak poznají všichni, že není ani trochu pravdy na tom, co se o tobě říká, a že naopak sám jsi věrný Zákonu a žiješ podle něho. ²⁵Pokud jde o pohany, kteří přijali víru, těm jsme písemně oznámili své rozhodnutí, že nemají jíst pokrmý obětované modlám, ani krev, ani maso zvířat nezravených krve a že se mají vyvarovat smilstva.“

(Sk 21, 19–25)

Osobní studium

Neustále nám někdo připomíná, že klíčem k pochopení a harmonii ve většině oblastí našeho života je efektivní komunikace. Když se zamyslíme nad sborovou rodinou, vidíme, že podávání zpráv o aktivitách a jejich výsledcích tvoří nedílnou součást interní komunikace. V mnoha sborech probíhá řada aktivit, ale pouze ti, kdo jsou do jednotlivých služeb zapojeni, vědí, co se ve sboru děje. Kvůli tomu mají vedoucí jednotlivých služeb oprávněný pocit, že ostatní se o to, co dělají, příliš nezajímají. Na druhou stranu je pravda, že se někdy ve sborech málo hovoří o akcích, jež právě probíhají.

Ve Sk 21, 19–25 se dočítáme, že když se Pavel vrátil z misijní cesty do Jeruzaléma, podal Jakobovi a všem starším zprávu o tom, jak Bůh žehnal jeho službě mezi pohany. Postupně vyprávěl o mnoha úspěších evangelia a vedoucí sboru na to reagovali spontánním chválením Boha.

Zároveň se však projevil náznak rozdělení a zmatků, a to dokonce i při naslouchání dobrým zprávám o Pavlově svědectví.

„Mnozí z židů, kteří přijali evangelium, měli stále ve velké úctě obřadní zákon a byli až příliš ochotni činit i nemoudré ústupky. Doufali, že tím získají důvěru svých krajanů, odstraní jejich předsudky a probudí v nich víru, že Kristus je Vykupitel světa. Pavel pochopil, že pokud budou mnozí z vedoucích představitelů jeruzalémského sboru vůči němu zaujati, nepřestanou mařit jeho vliv. Cítil, že kdyby se mu je pomocí nějakého přijatelného ústupu podařilo získat pro pravdu, odstranil by velkou překážku, která brání úspěšnému šíření evangelia na jiných místech. Bůh mu však nedal právo, aby zašel tak daleko, jak požadovali.

Když si uvědomíme, jak velmi Pavel toužil po jednotě se svými bratry, jak ohleduplně jednal se slabými ve víře, jak si vážil apoštolů, kteří byli s Kristem, a zejména Jakuba, bratra Ježíšova, a jak se snažil vyjít každému člověku pokud možno co nejvíce vstříc, aniž by se přitom vzdal svých zásad – vezmeme-li toto vše v úvahu, pak nás tolik nepřekvapí, že se nechal přesvědčit a odchýlil se od cesty, kterou tak pevně a odhodlaně až dosud kráčet. Svými snahami o smíření však vytouženého cíle nedosáhl.“ (PNL 233; AA 405)

Aplikace

I my dnes někdy zápasíme s rozdělením ve vlastních řadách, pokud jde o to, jak nejlépe oslovit lidi. O jaké konkrétní zápsy jde ve vašem regionu a ve tvém sboru – a jak můžeš přispět k jejich vyřešení?

Důležitost podávání zpráv

¹⁹Po smrti Štěpánově nastalo v Jeruzalémě pronásledování. Ti, kteří se odtud rozprchli, dostali se až do Fénicie, na Kypr a do Antiochie; slovo evangelia však zvěstovali jenom židům. ²⁰Ale někteří z nich, původem z Kypru a z Kyrény, začali po mém příchodu do Antiochie zvěstovat Pána Ježíše také pohanům. ²¹Moc Boží byla s nimi, a velké množství lidí uvěřilo a obrátilo se k Pánu. ²²Zpráva o tom se dostala k sluchu církve v Jeruzalémě a bratří poslali do Antiochie Barnabáše. ²³Když tam přišel a spatřil, co se z milosti Boží děje, měl radost a povzbuzoval všechny, aby ve svém rozhodnutí setrvali a zůstali Pánu věrní. ²⁴Byl to muž dobrý, plný Ducha svatého a víry; a tak bylo mnoho lidí přivedeno k Pánu. ²⁵Proto se Barnabáš odebral do Tarsu, aby vyhledal Saula. ²⁶A když ho našel, vzal ho s sebou do Antiochie. Pracovali spolu v tamější církvi po celý rok a vyučovali velké množství lidí; a právě v Antiochii byli učedníci poprvé nazváni křesťany.

(Sk 11,19–26)

Osobní studium

Ne vždy jsme chápali, jak důležité je podávat zprávy o evangelizačních a svědeckých aktivitách a jejich výsledcích. Proto se mohlo stát, že jsme o nich nemluvíli. Ve všech oblastech našeho moderního hektického života přikládáme věcem význam podle toho, jak vnímáme jejich hodnotu. Věcem, které považujeme za ztrátu času a úsilí, obvykle nevěnujeme mnoho času ani pozornosti. Proto je potřeba si uvědomit, že podávání zpráv je důležité.

Existuje rozdíl mezi prostým oznámením suchých věcných faktů a vyprávěním o tom, jak aktivity, které jsou těmito fakty představeny, zapadají do úsilí sboru zaměřeného na pozvání lidí ke Kristu. Ti, kdo podávají zprávy, by je měli představit s nadšením a radostí.

K úžasnému růstu církve, o němž máme zprávy v knize Skutků, nedošlo samovolně. Věřící dostali moc Ducha svatého, měli na paměti Ježíšovo povolání a zapojili se do aktivit, které vedly k těmto výsledkům. Zaměřili se na to, čeho chtěli dosáhnout a jak toho mohli nejlépe dosáhnout. Máme zprávy o tom, že skrze kázání evangelia se obrátili k Pánu zástupy mužů a žen, kteří se nechali pokřtít. To opět podtrhuje skutečnost, jak je důležité, abychom pokud možno co nejpodrobněji podávali zprávy o výsledcích a aktivitách. Bible ve skutečnosti zaznamenává výsledky svědeckých a evangelizačních aktivit důkladněji než podrobnosti o samotných aktivitách.

Úplně první misionáři se vydávali všude, kam se jen mohli dostat, a kázali o Ježíši a jeho království. Na základě výsledků, o nichž máme zprávy a záznamy, předpokládáme, že také předkládali svým posluchačům působivé výzvy. Toto nepřetržité kázání a apelování mělo dramatické důsledky pro růst církve, který je zaznamenán v knize Skutky apoštolů.

Aplikace

Je samozřejmě povzbudivé, když slyšíme příběhy o úspěšném evangelizačním úsilí. Ale jak reagujeme, když se věci nedaří tak dobře, když se zdá, že se naše plány hatí, a když máme dojem, že naše úsilí nepřináší vůbec žádný užitek? Jaká by měla být tvá reakce?

Podávání zpráv a motivace

²⁵Po čtyřiceti dnech průzkumu země se vrátili zpět. ²⁶Přišli konečně k Mojžíšovi a Áronovi a k celé pospolitosti Izraelců na Páranskou poušť do Kádeše, podali jim a celé pospolitosti zprávu a ukázali jim ovoce té země. ²⁷Ve svém vyprávění mu řekli: „Vstoupili jsme do země, do níž jsi nás poslal. Vskutku oplývá mlékem a medem. A toto je její ovoce. ²⁸Jenomže lid, který v té zemi sídlí, je mocný a města jsou opevněná a nesmírně veliká. Dokonce jsme tam viděli potomky Anákovy. ²⁹Na jihu země sídlí Amálek, na pohoří jsou usazeni Chetejci, Jebúsejci a Emorejci, při moři a podél Jordánu Kenaanci.“ ³⁰Káleb však uklidňoval lid bouřící se proti Mojžíšovi. Říkal: „Vzhůru! Pojdme! Obsadíme tu zemi a jistě se jí zmocníme.“ ³¹Ale muži, kteří šli spolu s ním, tvrdili: „Nemůžeme vytáhnout proti tomu lidu, vždyť je silnější než my.“ ³²Pomluvami zhaněli Izraelcům zemi, kterou prozkoumali: „Země, kterou jsme při průzkumu prošli, je země, která požívá své obyvatele, a všechen lid, který jsme v ní spatřili, jsou muži obrovité postavy. ³³Viděli jsme tam zrůdy – Anákovci totiž patří ke zrůdám – a zdálo se nám, že jsme nepatrní jako kobylinky, vskutku jsme v jejich očích byli takoví.“

(Nu 13,25–33)

Osobní studium

Když hovoříme o motivaci, poukazujeme na hluboce zakořeněné důvody, proč některým věcem věříme nebo proč je děláme. Totéž platí i pro podávání zpráv. Když podáváme zprávy, činíme tak z nějakého důvodu. Tím, kterou informaci zmíníme nebo zdůrazníme, můžeme ovlivnit přijatá rozhodnutí. Proto je třeba, aby byly naše zprávy čestné a poctivé.

V příběhu zaznamenaném v Nu 13,17–33 všech dvanáct zvědů vidělo tytéž věci; jak je možné, že pouze dva z oněch dvanácti reagovali tak, jak reagovali? Přestože Bůh zaslíbil, že synové izraelští zajistí onu zemi dokážou obsadit, někteří ze zvědů si tím nebyli jisti. Jozue a Káleb podali o zemi dobrou zprávu a navrhli, aby se jí hned zmocnili (v. 30). Ostatní, kteří byli s nimi, když se vydali na průzkum země, přinesli špatnou zprávu. Zdůrazňovali překážky, na které narazí, až ji budou obsazovat, a navrhovali návrat do Egypta.

Když formulujeme zprávy, musíme tak činit s ohledem na zjevenou Boží vůli v Bibli. Nebudeme podávat zprávy jenom o tom, jak dobře si počínáme, ale jak se nám daří plnit Boží vůli (viz Mt 7,21). Vždy existuje možnost, že uvízneme v nejnovějších modelech evangelizační služby a budeme měřit svou činnost podle toho, jak se nám daří uskutečňovat zásady ve srovnání s ostatními sbory. Když podáváme zprávy o našich zjevných úspěších, můžeme mít větší zájem na tom, abychom vypadali úspěšně, než abychom hledali Boží vůli pro náš sbor a z Boží milosti se jí snažili plnit.

Je to výzva pro naše sbory. Zdá se totiž, že jsme bombardováni nekonečným množstvím „lepších“ způsobů misie. Pokud jde o zprávu zvědů, i Jozue a Káleb nepochybně viděli, že při obsazování země narazí na překážky, ale znali také Boží vůli. Proto důležitou součástí jejich zprávy tvořilo ujištění lidu, že obsazení země je určitě možné.

Aplikace

Jak rozpoznáš, zda žiješ z víry, dožaduješ se Božích zaslíbení a jednáš podle nich, nebo zda naopak žiješ troufale, děláš věci, které asi nejsou nejmoudřejší, přičemž používáš sporné nároky na Boží „vedení“, abys tyto věci ospravedlnil? Jak se můžeš držet první uvedené možnosti a vyhybat se druhé?

Sláva náleží Bohu

1 O tom, že i pohané přijali slovo Boží, dověděli se apoštolové a bratři v Judsku. ***2*** Když přišel Petr do Jeruzaléma, začali mu bratři židovského původu vyčítat: ***3*** „Navštívil jsi neobřezané lidi a jedl s nimi!“ ***4*** A tak jim to Petr začal po pořádku vysvětlovat: ***5*** „Byl jsem v městě Joppe a právě jsem se modlil, když jsem ve vytržení mysli měl vidění: Cosí se snáší dolů a podobá se to veliké plachtě, kterou spouštějí za čtyři cípy z nebe; zastavila se právě u mne. ***6*** Když jsem se do ní pozorně podíval, uviděl jsem tam nejrůznější zvířata i divokou zvěř, plazy a ptáky. ***7*** Uslyšel jsem hlas, který mi řekl: ‚Vstaň, Petře, zabíjej a jez!‘ ***8*** Odpověděl jsem: ‚To ne, Pane! Ještě nikdy nevešlo do mých úst nic, co poskvňuje a znečišťuje.‘ ***9*** Ale hlas z nebe promluvil znovu: ‚Co Bůh prohlásil za čisté, nepokládej za nečisté.‘ ***10*** To se opakovalo třikrát a vše bylo opět vyzdvíženo do nebe. ***11*** A právě v tu chvíli se zastavili před domem, kde jsme bydleli, tři muži, poslaní ke mně z Cesareje. ***12*** Duch mi řekl, abych bez rozpaků šel s nimi. Se mnou se vydalo na cestu i těchto šest bratří a všichni jsme vstoupili do Kornéliova domu. ***13*** On nám vypravoval, jak se mu v jeho domě zjevil anděl a řekl mu: ‚Pošli někoho do Joppe a pozvi k sobě Šimona, kterému říkají Petr.‘ ***14*** Co on ti poví, přinese spásu tobě i tvé rodině.‘ ***15*** Když jsem k nim začal mluvit, sestoupil na ně Duch svatý, jako už na počátku sestoupil na nás. ***16*** Tu jsem si vzpomněl na to, co řekl Pán: ‚Jan křtil vodou, ale vy budete pokřtěni Duchem svatým.‘ ***17*** Jestliže tedy jim Bůh dal stejný dar jako nám, když uvěřili v Pána Ježíše Krista, jak jsem já v tom mohl Bohu bránit?“ – ***18*** Po těch slovech bratří už nic nenamítali, ale velebili Boha: „Tak i pohany povolal Bůh k pokání, aby dosáhli života!“

(Sk 11,1–18)

Osobní studium

Někteří lidé se zdráhají podávat zprávy o svých úspěších, protože si kladou otázku, zda se nejedná o určitou formu chlubení se lidskými výkony. Ve skutečnosti však podáváním poctivých zpráv oslavují Boha a posilují církev ve víře a odhodlání pokračovat v práci pro něj. I když je pravda, že občas někdo podává zprávy s pohnutkami, které nejsou nijak zvlášť čestné, nemělo by to pokorným věřícím zabránit ve vyprávění o tom, jaké mocné věci Bůh skrze ně učinil, když jim dal moc stát se pro něj svědky a evangelisty. Pokud podáváme zprávy s pokorou, nadšením a láskou k lidem, můžeme jimi výrazně povzbudit další členy sboru, aby se i oni zapojili do díla evangelizace.

Ve Sk 11,1–18 je popsáno, jak Petr a další, kteří se odvážili svědčit a evangelizovat mimo okruh židů, sklídili kritiku; ale když pak Petr podal zprávu jeruzalémskému sboru, kritika ustala a všichni věřící oslavovali Boha.

Přestože Petr v celé zmíněné zprávě hovoří sám o sobě a přestože mu někteří členové určitě řekli „dobrá práce, Petře“, veškerou slávu přisuzovali Bohu. Když vedoucí sboru lépe pochopili, že pověření nést evangelium do celého světa se může stát skutečností, byli povzbuzeni.

Aplikace

Zaměřuješ se při svém svědectví o Ježíši jen na lidi, kteří jsou ti sympatičtí? Nebo jsi ochoten je sdílet se všemi?

Podněty k zamyšlení

Podávání zpráv o službě

Jak jsme studovali tento týden, potřebujeme ve sboru vědět, které evangelizační akce probíhají a kdo se na nich podílí. Určitě jsou nezbytné zprávy, jako je počet účastníků a finanční výkazy. Těmito informacemi bude nejen udržován zájem lidí o službu a akce ve sboru, ale také jim budou usnadňovat aktivní zapojení do těchto akcí.

Otázky k rozhovoru

- 1. Vraťte se k poslední otázce v oddílu na úterý. Jak podáváme „špatné zprávy“? Je nanejvýš přirozené, že hovoříme o úspěších, jichž dosahujeme. Lidé tak činí i v případech všedních životních záležitostí. Ale jak je tomu v evangelizačním díle? Co uděláme, jestliže nějaký církevní program nebude fungovat? Jak bychom o něm měli diskutovat a jak ho zrevidovat, aby došlo k potřebným změnám? Diskutujte také o této otázce: Jestliže úspěch v evangelizaci přičítáme Pánu, koho bychom měli obviňovat, jestliže se věci nedaří tak dobře?*
- 2. V oddílu na čtvrtek jsme studovali, jak židovští věřící museli změnit svůj postoj ohledně díla mezi pohany. Přemýšlejte o vašem sboru, o vaší kultuře a společnosti. Je možné, že teoreticky trváme na tom, že evangelium je pro celý svět. Jak je to ale v praxi? V jakém směru je nutné, aby naše kulturní a sociální předsudky prošly stejnou změnou, jakou zakusili i první židovští věřící?*
- 3. Ačkoli jsme se tento týden zabývali podáváním zpráv o evangelizačních aktivitách, přemýšlejte o celé koncepci podávání jakýchkoli zpráv v jakékoli situaci. Jak můžeme zajistit, abychom byli vždy čestní a pravdomluvní? Proč je tak snadné dopustit se zkreslování informací? A proč je tak snadné oklamat sebe samé, když se něčeho takového dopouštíme?*

Poznámky